

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Eiusdem de vitio in vitium progressio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ritati) singuli osculum ei sub ipsa cauda labris impressere; vbi nimirum maximè scotebat & hircuebat. Ea salutatione peracta, vt solennem supplicationem exprimerent, singuli quoque candelas, quas manu tenebant, de funesta candela intra hirci cornua ardente accenderunt. Aderat & peluis, in quam, cum hircum supplices adorarent, stipem pecuniariam conijciebant, quasi qui in templis offerunt ad altare. Hoc primo factum tempore & conuentu, initium fuit diabolicarum abominationum, & vice sponsaliorum.

V.

Videbatur hæc res ludicra quidem, & haud satis decens puellæ, sed non admodum grauis, (quamuis grauissima esset) vt sæpe multis alijs simplicibus contingit, qui nesciunt artem Stygij veteratoris à paruis initijs ad maiora ducentis, & probè scientis illud: *Qui spernit modica, paulatim decidet.* Nemo primo poculo inebriatur, neque secundum poculum timeatur; sed tandem vbi incalescunt fraterculi, ibi totis amphoris res agitur; sequitur ebrietas, furor, insania, cædes. Ita & huic puellæ euenit; paulò enim post insigniter profecit in schola impietatis. Hic est mos, hæc humanæ naturæ fragilitas, ista dæmonis malitia, è bonis vt fiant mali, è malis semper peiores, è peioribus pessimi, neque antè sit finis nequitia, quàm vitæ. Quod in contrarium quoque cum fieri oporteret, vt è malis boni, è bonis meliores, è melioribus optimi redderentur, & de virtute in virtutem iretur, nec antè esset finis viuendi, quàm proficiendi; tamen plerique, quando paululum sibi videntur boni, quasi immobiles, ita in eodem gradu perstant, semperque timent, ne nimium faciant, nimisque sancti efficiantur. Cur non & mali aduertunt, se velut nauem in torrente stare non posse, sed semper, si contra torrentem non nitantur, descendere, & ruere in peius? Quod puellæ huic contigit, quæ se facile postea secundò, tertio, & sapius, passa est ab Italo in eundem iterum locum & conuentum sagarum reduci. Altera igitur vice funestas illas cum hircu, infandasque nuptias celebravit. Hircus, itaque, tamquam sponsus, ab ea postulauit sertum, seu corollam de capillis eius. Italus sine mora capillos defecuit, & hircu obtulit, velut armillam, vel torquem, seu coronam, gestandos. Hoc signo sibi desponsam seduxit hircus à turba, & in vicinum nemus perductam consueta fœditate initiavit. Post hæc, per omnes hebdomades,

Eccli. 19. 1.

Psal. 83. 8.

domades, singulis Mercurij & Veneris diebus *Generale Capitulum* (sic enim vocabant) celebrabatur, apud *Puteum de Dame*, ad quem conuentum ipsa infinitis vicibus accesserat, cum alijs plus quàm sexaginta, qui singuli candelam nigram secum adferebant, & de illa hircina inter cornua lucente, accendebant, quam hircus admotam postico posteriore illo subcaudino flatu accenderat. Quo peracto, omnes tripudium orbiculare, obuerso inuicem tergo iunctis manibus auspicabantur.

Hic rogo Lectorem, ne offendatur ijs, quæ vel dicta jam sunt, vel mox dicentur; cum ijs potiùs, in venerandis fidei nostræ mysterijs, vehementer debeat confirmari. Admiranda enim Dei patientia & longanimitas hominibus nusquam euentius demonstratur, quàm in ijs, quæ in summum omnipotentis Numinis despectum diabolus facit, & facere permittitur. Ille, qui jam olim dixit: *Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo*, etiam adhuc hodie tam superbus est, vt affectet diuinitatem, vanitatemque suam Tartaream cælesti opponat veritati. Nemo idcirco, quia is se finit impiè tamquam Deum adorari, verum Deum non esse rectè colligit. Ponit, non tollit, diuinitatem, æmulatio diuinitatis. Neque Christo aliquid præiudicat Antichristus, etsi conaturus sit omnem Christi cultum cultu suo abolere. Quod etiamnum Spiritus ille efficere laborat. Hinc sicut Deum ipsum, ita & omnia alia diuina peruersè imitatur, quæ ludendo, peruertendoque studet eleuare, extinguere, sibi arrogare. Igitur falsa est etiam femina illa, in singulis sagarum conuentibus, *Missæ quoq; simulacrum exhibitum*, quod qui peragebat (quem illa nominauit) casulâ nigrâ, crux cui nulla intexta, vestiebatur: loco sacrificij incruenti, & sacra hostia, eleuabat resegmen, siue orbem ex rapa, tinctum fuligine: & eo eleuante, clamabatur à presentibus, vnanimi voce: *Magister adiuua nos*. Calici, loco vini, aqua infundebatur. Lustralem verò aquam sic conficiebant. Scrobi in terram defossa hircus immingebat: hac vnda, pura scilicet, sacrificij, & aspergillo atro cunctos aspergebat.

Horrent, qui ista audiunt, horreo & ego. Vtinam horrent & illi, qui imitantur! Neque enim in historia narranda possum pergere priùs, quàm aliquid indicem, quod neque à me, neque à magistratu est dissimulandum, multò autem minùs à mortalium

VI.

Isa. 14. 14

VII.

YYYY 3

talium